

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. szeptember 18.
(vasárnap)**

Horváth Géza

KEGYELMES DÖNTÉS

Énekek: 214,1-2. 3-7; 295,1; 643

Lekció: Efézus 1,3-9

Alapige: Efézus 1,7-8

Őbenne van — az Ő vére által — a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is, kegyelme gazdagságából, amelyet kiárasztott ránk teljes bölcsességgel és értelemmel.

Imádkozzunk!

Nemcsak azt köszönjük neked, Urunk, ezen a reggelen, hogy kiálthatunk, hanem azt is köszönjük, hogy van kihez kiáltanunk, azt méginkább köszönjük, hogy Atyánkhoz kiálthatunk, aki Jézus Krisztusban könyörült rajtunk, és megáldott minket, felhatalmazott minket arra, hogy hozzá fohászkodjunk, egyedül benne bízunk és tőle várunk mindent.

Köszönjük, hogy ezen a reggelen is ezt tehattük és tehetjük a gyülekezet közösségében énekszóban, imádságban, az ígére való figyelésben, az ámenek mondásában, a közösség gyakorlásában, az egymásnak való örülésben, hogy van Atyánk, és úgy is szólíthatjuk: mi Atyánk. Vannak testvéreink, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek.

Szeretnénk, Atyánk, mindenért téged magasztalni, dicsőíteni, azért a csodálatos kegyelemért, amely a bűnbe esett ember számára felragyoghatott. Jézus Krisztus engedelmességeért szeretnénk téged is dicsőíteni.

Köszönjük, hogy engedelmes volt halálig, mégpedig a keresztfá haláláig. Köszönjük, hogy boldogan mondhatjuk: vére árán nyertem bűnbocsánatot. Add, hogy ennek öröme elhasson a szívünkbe, értelmünkbe. Cselekedeteinket hadd határozza meg ez: kiéi vagyunk, kihez tartozunk, kinek szolgálunk, kinek a dicsőségére igyekezzünk élni.

Kérünk, hogy a Szentlélek világosságával vedd körül az ige hirdetőjét és hallgatóit egyaránt. Mert, Urunk, köszönjük, hogy tőled származik a megvilá-

gosított ige, a kijelentés. Kérünk, hogy te fejtsd meg nekünk, te, hű szíveknek Atyja. Nekünk pedig adj olyan indulatot, hogy ezeket a szavakat lessük, ezekre a szavakra figyeljünk, és mindent kívül tudjunk hagyni, ami ebben akadályoz bennünket.

Köszönjük ezt a reggeli órát, amelyre felvirradhattunk. Köszönjük a gyülekezet közösségét, ahova feljöhettünk. Kérünk, áldd meg a gyermekek alkalmát is. Egész gyülekezetünket akár itt, azokat, akik nem tudtak eljönni, otthon vagy a kórházban, betegeinkért is kérünk, adj nekik is igét ezen a reggelen.

Most pedig kérünk, hogy prédikáld szent igédet, felséges Isten, ne hagyd szomjúhozni a mi lelkünket. Áldd meg életünket, felséges Isten.

Ámen.

Igehirdetés

Egy kicsit sajnáltam, hogy a bibliaolvasó kalauzunk szerint olyan gyorsan végére értünk az Efézusi levél olvasásának és tanulmányozásának. Éppen ezért úgy voltam vele, hogy menjük vissza egy kicsit még az alapokhoz. Már egy csütörtöki istentiszteleten ezt megtettük, hogy megnéztük ennek a levélnek az üzenetét és a bevezetését, hogy tudniillik mielőtt az apostol beszélne a hívó élet céljáról, az előtt a hívó élet alapjáról beszél.

Éppen ezért egy alap nagyon fontos a háznál, mert hiába szép a festés és szép a tapéta, ha az alap nem jó, akkor meg fog repedni, a tapéta is elszakad, és igen nagy lesz a háznak a romlása.

Pál apostol ebben a bevezető szakaszban, az első fejezetben, 12 versen keresztül, írásmagyarázók úgy mondják, hogy mint egy vízesés, mint egy zuhatag, úgy ömlik alá Pál szívéből, tollából és szájából az Isten kegyelmének a magasztalása. Szinte levegőt sem vesz az apostol. Szinte pontot sem tesz egy-egy mondatnak a végére, csak mondja-mondja és folytatja: áldott legyen az Isten! Dicsőíti és magasztalja azt az Istent, akinek van terve, akarata, aki azt végrehajtja, és akinek a tervében és szándékában ott vagyunk mi, a hívők. Ott vannak az ő gyermekei, akiket megváltott és megszabadított az ördög fogságából.

Éppen ezért egy néhány dolgot szeretnék elmondani, mielőtt rátérnénk a 7. és 8. versre, mert ezeket emelem ki inkább: „akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata, az Ő kegyelmének gazdagsága szerint”. Ehhez, hogy lejussunk, tisztázzunk egynéhány dolgot, amelyek a testvérek szívében és értelmében is meg fognak világosítani dolgokat.

Pál apostol ebben az igében nyilvánvalóan leszögezi, hogy nem mi választjuk Istent, hanem Ő választott bennünket. Jézus Krisztus is erről beszél a János 15-ben. Nem lehet kikerülni egyszerűen, amikor Jézus azt mondja: nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy elmenjetelek és gyümölcsöt teremjetelek.

Nem azé a választás (Károli 1590), aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené — mondja a Római levél, amely majd most fog következni olvasásra. De ezt ma nehezen értjük, hogy miért van ez így. Ma úgy szeretnénk megfogalmazni, hogy azért van ez így, mert ha mi tudnánk Istent választani,

akkor bennünk lenne valami jó. Mert az Isten választása jó dolog lenne. Akkor úgy látszik, képesek lennénk valami jóra. De a Biblia szerint nem így van, hanem úgy van, ahogy az a kedves halleluja ének mondja: „a bűn sarában élve lenn, a jóra lelkem képtelen.”

Tehát a Szentírás azt mondja: bennünk semmi jó nincs. Mi ezért nem tudjuk választani az Istent. A halott ember nem tud megmozdulni. A halott ember nem tud választani. Éppen ezért magasztalja az Isten kegyelmét Pál apostol. Éppen ezért mutat rá az Isten munkájára és művére. Hát, nem milyen nagy csoda ez? Az Isten, aki a bűnösök között vagyok az első, aki mindent megtettem — nem az Istenért, hanem az Isten ellen, mert az egyházat üldöztem, mert a hívőket nyomorgattam, tömlöcbe vettem, mert erőszakos voltam. De könyörült rajtam és a damaszkuszi út porából felemelt a kegyelem.

A másik, amire szeretném, ha figyelnénk: az Istennek a célja az volt, hogy az övéi szentek és feddhetetlenek legyenek előtte szeretet által. Azt mondja az apostol: azért választott minket, hogy mi szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben. Ebből mi következik? Az, hogy az övéi nem voltak se szentek, se feddhetetlenek. Mert ha Isten azt akarta, hogy legyünk szentek és feddhetetlenek, akkor nyilvánvaló, hogy nem voltuk se szentek, se feddhetetlenek.

Itt jön a másik nagy tanítása az igének: tehát nem azért döntött így az Isten, mert szentek voltunk. Nem azért, mert mi feddhetetlenek voltunk, mint ahogy Izráelnek is kijelenti az 5Mózes 7-ben, hogy nem azért lettetek Isten népe, mert minden népnél többen voltatok. Sőt, minden népnél kevesebben vagytok. Hanem azért, mert Isten szuverén Úr, és mindent úgy tesz, ahogy akar, és ebbe a döntésbe senki nem szólhat bele. Mert az Ő kezében vannak a dolgok, Ő a hatalmas Isten és az élő Úr.

Éppen ezért, aki ezt megérti — és Pál megértette —, hogy legyünk szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által, azt mondja: a szent életre titeket ez ösztönözzön. Minden érdemek nélkül, kegyelemből Krisztusért választott. És Krisztusban és Krisztusra nézve titeket az Isten velem együtt életre keltett — mondja az Efézusi gyülekezetnek: legyünk szentek és feddhetetlenek. Érzitek, mennyire benne van ebben az embernek az az Isten előtti felelőssége, hogy akkor ő tartozik szent és feddhetetlen életet élni. Istennek ez volt a célja.

Milyen csodálatos üzenete az igének! Az Efézusi hívőket ez nem elbizakodottá tette, hanem törekvővé. Mert, aki ezt a titkot megérti, az Pál apostollal együtt vallja, hogy éljetez méltón ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívattatok. Éljetez méltón az Úrhoz, teljes tetszésére. Ezért a hívők szent életének az alapja nemcsak az Isten döntése, hanem a hívő hálából adott válasza az Istennek, hogy én neki akarok tetszeni. Én ennek az Istennek a gyermekeként akarok tenni, cselekedni, szólni, bizonyosságot tenni. Ez volt a célja az én Uramnak, hogy legyek én szent és feddhetetlen. S mihelyt bűnben kezdek járni, mihelyt fertőben járok, azon nyomban úgy leszek, mint Dávid. Innen figyelhető meg, hogy ki van új életben, mert az úgy lesz, mint Dávid, amikor Nátán próféta azt mondta: te vagy az az ember! A hívő is beleesett a bűnbe, a paráznaságba, házasságtörésbe, gyilkosságba. De mivel Isten azt akarja — és Dávid ezt nagyon jól értette —,

hogy szent és feddhetetlen legyek, jaj, én nem az vagyok, Uram, azon nyomban odamenekül, és azt mondja: tisztíts meg, és fehérebb leszek a hónál. Aki nem az Úré, az ott fog maradni a bűnben. És hivatkozik a maga gyengeségére, az ördögnek hatalmára, nagyságára. A hívó meg az Isten szabadító kegyelmébe kapaszkodik továbbra is.

És eljutottunk ehhez az ígéhez, amely nekem nagyon sokat mondott. Mert az ilyen ember vallja és el tudja mondani: Őbenne, Krisztusban, van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneink bocsánata, melyet kiárasztott ránk teljes bölcsességgel és értelemmel. — Ez egy olyan mondat, amit elsőre nehéz felfogni. Őbenne van bűneink bocsánata, de miért kellett az Istennek kiárasztania az Ő kegyelmét, miért kellett ezt bőséggel közölni minden bölcsességgel és értelemmel?

Először is azt az üzenetet szeretném átadni, ami az Efézusi levélben, ebben az ígében nagyon világos. Itt az ige, amelyben azt mondja: akiben van a mi váltságunk. Ez a szó a Bibliában egy nagyon gazdag ige. Azt jelenti: kiváltás, kiszabadítás váltságdíj ellenében. Akit így kiváltanak, kiszabadítanak a váltságdíjjal, a régi tulajdonosnak semmi követelnivalója nincs azzal szemben, akit kiváltottak.

Ezt a görög szót használja Pál apostol, amikor azt mondja: akiben van a mi váltságunk, vére által, bűneink bocsánata, kegyelmének gazdagsága szerint.

Először is leszögezi Pál apostol, hogy Jézus Krisztusban van a mi váltságunk az Ő vére által, amelyet Péter apostol — ezt már elmondtam — drágának nevez. Azt mondja: az ezüst meg az arany csak veszendő holmi, de a Krisztus vére drága. Drága áron váltott meg minket, és akit Jézus Krisztus megváltott, az ördögnek semmi követelnivalója nincs tovább az életében. Nem azt jelenti, hogy nem próbálkozik, hogy nem fog kísérteni, nem azt jelenti, hogy nem akar rávenni, de semmi követelnivalója nincs. Az ilyen ember testestől-lelkestől Jézus Krisztusnak a tulajdona. Akiben van a mi váltságunk, vére által.

Szeretném azt a csodát elmondani, hogy tulajdonképpen ezzel, hogy Pál leszögezi, hogy akiben van a mi váltságunk, ezzel nemcsak a Krisztus áldozatára teszi a hangsúlyt, hanem magára Krisztusra. Ezt jól jegyezzük meg: nemcsak a Krisztus áldozatára teszi a hangsúlyt. Azt mondja: Őbenne van, aztán hozzáteszi: vére által, vagyis nemcsak Krisztus vérére teszi a hangsúlyt, mely eltörli a mi bűneinket, hanem magára Krisztusra. És ezt támasztja alá, hogy a görög igeidő, ami itt van, azt jelenti, és így fordítanám le: nemcsak elnyertük a váltságot, hanem belőle élünk. Itt a görögben nem egy befejezett tényről beszél az ige: megváltott bennünket a Krisztus, hanem egy olyan igeidőt használ, amelyik folyamatos, hogy azóta is abból élünk.

Az 1János 2,1 szerint mindenképpen így van, és a Biblia magyarázza önmagát, mert azt mondja: ha valaki vétkezik, van szószólónk az Atyánál. Nem azt mondja: ha valaki *vétkezett*, az tudja meg, hogy bűnei el vannak engedve, hanem azt mondja: ha valaki *vétkezik*, van szószólónk az Atyánál.

Éppen ezért használja a Szentírás így ezt az igét ilyen igeidőben, mert azt mondja, hogy Jézus Krisztusnak a váltsága az nem egyszeri esemény, hanem olyan esemény, amiből ma is élünk. Amiből a hívó mindennap él és táplálko-

zik, reménykedik, örül és hálás. — Ez a csodálatos dolog itt, az Isten ígéjében: vére által. Akiben van, vére által a bűnök bocsánata.

A 8. versben mit mond nekünk az ige? „Melyet nagy bőséggel közölt velünk minden bölcsességgel és értelemmel.” — Ez egy nagyon szép mondat, nagyon szép ige, mert azt akarja ezzel az apostol elmondani, hogy ahhoz, hogy ez a miénk legyen, az Istennek ezt közölnie kellett velünk. Azt mondja: amelyet nagy bőséggel... Tehát nemcsak úgy, mint a jegyzetekben, szerződésekben van, hogy van alul egy kisbetűs, alig látható szöveg... hanem ezt nagy bőséggel közölte velünk. Meg is fordíthatnám a hangsúlyt: ezt közölte nagy bőséggel velünk.

Milyen csodálatos dolog, amikor erről beszélünk! Mert Isten ezt akarja bőséggel közölni. Lehet, hogy valaki azt mondja: Pasaréten mindig erről beszélnek. De arról beszélünk, amit Isten bőséggel akar közölni. Azt mondja: nagy bőséggel közölt velünk. Mert rámutat arra az Istenre, aki egyrészt nem szűkmarkú, másrészt, aki meg akarja velünk ismertetni a kijelentés titkát. Ezzel Pál apostol azt mondja: a Krisztus Jézusban való hit sehogy máshogy nem lehet a miénk, csak kijelentés útján, csak ha az Isten közli velünk.

Azt mondja: testvér, te magadtól nem fogsz eljutni a Krisztus ismeretére. Azt mondja Pál: erre én sem jutottam el magamtól. Nem úgy volt, hogy csak ültem a szobában, aztán eszembe jutott, hogy Jézus Krisztus meghalt az én bűneimért, hanem azt mondja: Isten közölte velem.

Ővele is nem így történt? Jézus Krisztus nem közölte velem? „Miért üldözöl engem?” És annak ellenére, hogy te üldözöl, nem töröllek le most a föld színéről. Pedig megtehetném. Miért üldözöl engem? Megkérdi tőle. És azt mondja Pál később: bőségesen közölte Isten velem. „Én vagyok Jézus, akit te kergetsz.” Engem kergetsz. — Pál azt hitte, hogy a hívőket kergeti. Nem! Engem, mert a hívőkkel én egy vagyok. Egy testnek a tagjai vagyunk.

Azt mondja az ige: közölte velünk. Olyan jó, hogy amikor az igehirdetés hangzik, akkor az emberrel ez közöltetik. Tudd meg, halld meg, hogy az Isten kegyelme gazdag. Pál ezt közölte Agrippával, Fesztusszal, Keresztelő János ezt közölte azzal, aki ezért levágatta a fejét. Isten gondoskodott arról, hogy ez közlésre kerüljön. És mennek a misszionáriusok, és minden valószínűség szerint ezt közlik: Isten Jézus Krisztusban lett hozzánk kegyelmes és irgalmas. — „Aki-ben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneink bocsánata.” Mert Isten közölte velünk, és az ilyen ember észreveszi, hogy valóban megajándékozott ember. Szabad vagy, vége a rabságnak, száll a madár. Nem kell többet innod, mint a kefekötő, nem kell többet megcsalni a házastársadat, nem kell, hogy a játékgép rabja legyél vagy az Interneté, a számítógépé, mert én drága árat fizettem, kiváltottalak és megváltottalak téged.

Végül: miért kellett ehhez minden bölcsesség és értelem? Mert úgy olvasuk az ígében, hogy bőségesen közölte velünk minden bölcsességgel és értelemmel. Azért, mert az ember saját értelmével ezt nem tudná felfogni, ha Isten ehhez a közléshez nem adna értelmet is.

Elmondom, hogyan kell ezt érteni. Tegyük fel, az iskolában a matematika tanár azt a két ismeretlenes egyenletet mondja, mondja a gyerekeknek, de a gyerekek

nem érti. De a matematika tanár a gyerekek ehhez értelmet nem tud adni. Magyarázni tudja sokszor, korrepetálni tudja, de a gyerekek észt nem tud adni.

Az Isten mit adott az embernek, amikor közölte az evangéliumot? Értelmet. Isten tudta, hogy mi ezt nem tudjuk felfogni. Ha Isten nem ad hozzá értelmet, akkor az ember a maga eszéből ezt nem tudja felfogni. Lehet őt doktorátusa, az MTA-nak a nagydoktora lehet, meg rendes tagja, és tudhat mindent a biofizikából, meg bármiből, de ezt, hogy Krisztus meghalt értem, azt nem tudja. De ha az embernek Isten értelmet ad, akkor egy írástudatlan, analfabéta embernek is felragyog a Krisztus. Vannak erre példák.

Azt mondja az énekíró az egyik énekben: a bölcs nem fejti meg törvényedet sosem. Miért? Mert Isten nem adott neki értelmet erre. Adott értelmet arra, hogy a matematikát vagy fizikát vágja, vagy bármilyen földi tudományt, de azt, hogy Jézus Krisztus értem meghalt és kiváltott engem, ezt nem tudja felfogni. Ezt nem tudja megragadni. Ezért Isten úgy is könyörült a hívőkön, hogy a kijelentett evangéliumhoz bölcsességet és értelmet is adott. Minden bölcsességgel és értelemmel...

Nézzük a Korinthusi levelet: különben az embernek az evangélium, ha Isten nem ad értelmet és bölcsességet hozzá, akkor az ember számára az evangélium mi lesz? Hogy mondja az 1Korinthus? „Bolondság vagy botránkozás.” A görögöknek bolondság, zsidóknak pedig botránkozás. De nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje a keresztről való beszéd. Mert Isten ad hozzá nekünk, és adott hozzá nekünk bölcsességet és értelmet. Milyen csodálatos!

Az 1Korinthus ugyanezt mondja tovább, mert az 1Korinthus 1-ben azt mondja: nem sokan vannak bölcsek test szerint (mert van test szerinti bölcsesség), de Isten a világ bolondjait választotta, hogy megszégyenítse a bölcseket. Ugyanerről beszél Pál, csak egy más oldalról. Az Isten a világnak a bolondjait, nemtelenjeit, megvetettjeit arra választotta, hogy megszégyenítse a bölcseket. Mert Ő ad értelmet, és az 1Korinthus 1,30-ban elmondja azt a nagy ígét: Éppen ezért ez a bölcsesség is Jézus Krisztusban van, mert Őbenne van bölcsességünk és váltságunk. Ezt is Krisztussal együtt kapjuk, Krisztus nélkül lehetetlen.

Végül: miért kellett ismeret és bölcsesség? Közlött velünk minden bölcsességgel és értelemmel azért, mert ilyen volt az ember a bűneset előtt. Ez benne van az igében.

Tudniillik az ember a bűneset előtt ismerettel és bölcsességgel teljes volt. Amikor megváltatik az ember, Isten ezt közli vele. Mert az Isten, amit elvesztettünk, azt a megváltásban vissza akarja nekünk adni. Aki Krisztusban van, az új teremtés. Amit elvesztettünk, amit eltoltunk magunktól, hogy nekünk ez nem kell, Ádám és Éva bűnesete folytán, azt az Isten visszaadja, és közli velünk az evangélium titkát, erejét és hatalmát minden bölcsességgel és minden ismerettel.

És itt mit jelent a ismeret? Tényleg utolsó mondatként: az ismeret jelenti azt, hogy az ember ismeri az Isten tökéletességeit, az ismeret pedig bölcsességgel van és volt egybekötve, mert azt mondja: ismerettel és bölcsességgel. Szeretném ragyogtatni: ezek nem véletlenül vannak itt, ezek a szavak. Isten összekap-

csolta az ismeretet a bölcsességgel. Amit Isten összekapcsolt, azt nem lehet szétválasztani. Ezt mi a házasságra szoktuk értelmezni, de nemcsak arra érvényes, hanem ezekre a kijelentésekre is: amit összekapcsol az Isten, azt az ember ne válassa szét.

Tehát, ha Ő összekapcsolta, hogy ismerettel és bölcsességgel, akkor nézzük meg, hogy mit jelentett az ismeret és bölcsesség? Az ismeret az, hogy az Istent ismeri, mert örök élete volt a szentségben és igazságban teremtet embernek, és az, hogy bölcs volt, az pedig azt jelentette, hogy mindent az Isten dicsőségére akart tenni.

Éppen ezért, ennek az ígének az a csodálatos üzenete ma a számunkra, hogy az ingyen való kegyelem azt jelenti: ember, ismerd az Urat! Ha azt mondd, hogy ismered, akkor ismerd meg még jobban, mert Pál apostol ezért könyörög: csak minél jobban megismerjem Őt és az Ő feltámadásának az erejét. És igyekezz, hogy bölcs legyél, ami azt jelenti, hogy Isten akarata szerint cselekedj, mindent az Ő dicsőségére.

Amikor Salamon bölcs szívet kér Istentől, akkor ezt kéri. Uram, ismerjem a te akaratodat, és hogy mi az, amit nekem a te dicsőségedre kell tennem itt ebben a királyságban? Mert adót emelni tudok magamtól is. A népet sanyargatni... az megy nekem! De mi az, amit te akarsz? „Akaratod nekem mutasd meg szüntelen! Ne rejtse el, Mesterem, tetszésedet!” Atyám, ne úgy legyen, ahogy én akarom — mondja a mi Urunk —, hanem ahogy te. — Mert a Bibliában ezt jelenti a bölcsesség. És azért áldjuk Istent, hogy ezt a szabadítást hírül adta, hírül adja, kijelentette, és adott értelmet, ismeretet, hogy a mienk lehessen.

Imádkozzunk azért, hogy ezen a reánk következő héten Isten újból és újból kijelentse Krisztus titkát, a kereszti evangéliumát. Imádkozzunk azért, hogy adjon hozzá életeknek és embereknek, hallgatóknak teljes ismeretet és bölcsességet, hogy felfoghassa az ismeret, hogy ki nekem Jézus Krisztus.

Imádkozzunk!

Ha mindezeket hisszük, Édesatyánk, egész éltünk sem lesz elég zengeni a te dicséretedet, magasztalni a te nevedet, amellyel megajándékoztál minket ama Szerelmesben.

Engedd, hogy neked éljünk, előtted hódoljunk, téged szolgáljunk.

Engedd, hogy vessük alá akaratunkat a te akaratodnak, és engedd, hogy ne a magunk hasznát, javát keressük, hanem a te dicsőségedet munkáljuk, hogy amit látnak az emberek, az oda vigye őket, hogy dicsőítsék a mi mennyei Atyánkat.

Kérünk, Urunk, hogy áldd meg ezt a hetet, amely este következik. Kérünk, hívogass embereket, szólíts embereket, kényszeríts embereket. Hiszen azt mondtad a példázatban: kényszerítsetek bejönni mindenkit. A te Szentlelked indítson embereket az ige hallására, amelyben közlöd velük is az evangélium titkát.

Kérünk, Urunk, munkálkodj hatalmasan. Áldd meg az ígét estéről-estére, hogy örvendezhessünk mi hívők, mi, akik már kaptuk ezt a kegyelmet, azért ör-

vendezhessünk, nemcsak azért, mert kaptuk, hanem azért, mert másnak is adatik ez, mások is kapni fogják.

Kérünk, adj nekünk imádkozó lelkiületet ezen a héten. Kérünk egész gyülekezetünkért, ezért a környékért, ahol élünk. Kérünk a gyermekekért, a fiatalokért, az idősekért, gyászolókért, a kórházban levőkért. Kérünk, végy körül és ölelgess bennünket szent szerelmeddel továbbra is. Krisztusért és Krisztusban.
Ámen.

643

Jézusról, csak róla

✎ Korpela, Simo Oskari (1863-1936)

♪ Hela, Mikael Martti (1890-1965)

✎ Scholz László (1911-2005)

Jé - zus - ról, csak ró - la mon - dok é - ne - ket,
Ó, csak ő hor - doz - ta min - den vét - ke - met
Ó, csak ő hor - doz - ta min - den vét - ke - met.

(Capo II. fekvés)

2. Bűn szennyezte lelkem, s ím befogadott,
Vére árán nyertem bűnbocsánatot,
Vére árán nyertem bűnbocsánatot.
3. Bűn, halál bilincsét Jézus törte le,
Így lettem fogolyból Isten gyermeke,
Így lettem fogolyból Isten gyermeke.
4. Mint királyi gyermek, élek föld porán,
Szép örökség vár rám, égi koronám,
Szép örökség vár rám, égi koronám.
5. Az aranyvárosban lesz lakóhelyem,
Örök menyegzőben örvendezhetem,
Örök menyegzőben örvendezhetem.